

dampfibe blive ulige lettere stillet, idet, som bekendt, Jernbanebestyrelsen har friere Hænder overfor Bevillingspørgsmaal end Postvæsenet. Men saa vidt gaar Administrationens Myndighed ikke i Bevillingspørgsmaal, selv i Jernbanesager, at der kunde være Myndighed for Jernbanebestyrelsen til at anskaffe nyt Materiel af den Art som et Postdampstib. Men i hvert Fald tror jeg, at der efter denne Antydning i det andet Thing er Anledning til at ønske en Oplysning fra Ministerens Side om, hvorledes den fremtidige Forbindelse ventes stillet. Jeg skal iøvrigt ganske afvente det eventuelle Udvalgs Behandling af Sagen.

Scharling: Jeg ønsker kun lige overfor de mere kritiske Betragtninger, som ere fremkomne med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, for mit Vedkommende at udtale en ubetinget Paa- skjønnelse af dets Fremkomst. Jeg anser det for at være af den største Vægt, at de her foreslaaede Foranstaltninger blive nogenlunde hurtig gennemførte, og hvor meget jeg end kunde sympathisere med det af den første ærede Taler (Taubert) udtalte Ønske om at gjøre Anlægget nu saa selvstændigt, saa godt og forsvaerligt i alle Henseender, at det kunde strække til for uoverstuelige Løber, tror jeg dog, at der her er to Momenter, som fortjene nogen Vægt overfor de af ham fremsførte Betragtninger. Det ene er dette at faae Anlægget gennemført nogenlunde hurtig, og det andet ikke at behynde det Strag ved dets Fremkomst med alt for store og maasse ikke helt nødvendige Omkostninger. Det Anlæg, hvorfors han tog Ordet, vilde blive betydeligt mere kostbart end det nu foreslaaede, og om det end i flere Retninger vilde kunne siges at blive mere fyldestgjørende, er det dog et Spørgsmaal, om det, der vilde vindes, i Virkeligheden svarer til de saa meget større Omkostninger, som vilde forarsages ved det af ham foreslaaede. Jeg tror, det maa siges, at det Anlæg, der her er foreslaaet, i alt Væsentligt i en maasse ikke saa ganske kort Arrække vil strække selvstændig til, og det tør vist endvidere siges, at en Udvidelse og Forbedring af Anlægget i den af den ærede Taler foreslaaede Retning, neppe vil forøge Indtægterne. Det tør altsaa forudsæes, at man ved at følge det af ham givne Raad vil komme til at lide et ret betydeligt Rentetab i adskillige Aar, og det er af saameget større Betydning som det vil ses, at selve det faste Anlæg efter det foreliggende Lovforslag jo forholdsvis ikke medfører store Omkostninger. Af de 1,650,000 Kr., som skulle medgaa til denne Forbindelse efter Lovforslaget, falde de 1,100,000 paa de to Dampfærger, som ville kunne benyttes, hvad enten man følger den ene eller den anden Fremgangsmaade. Paa de her foreslaaede Damp-

færgeskorpe falder kun en Udgift af 550,000 Kr. Det vil altsaa ses, at, hvis man følger Udgifterne hertil med en eller maaste flere Millioner, vil Rentetabet deraf blive saa betydeligt, at man formentlig vilde kunne staa sig ved, om end kun foreløbig, saa dog for en ikke kort Arrække at blive staaende ved dette Anlæg, og naar man da fandt, at Trafikken havde udviklet sig saaledes, at det var rigtigt eller nødvendigt at komme til et mere betydeligt Anlæg, turde det vise sig, at der i Virkeligheden snarere var sparet Noget ved at følge den af Regeringen foreslaaede Plan. Det kan vel ogsaa være, at de Dverveielser, som det ærede Medlem paatalde, ville vise sig at kræve saamegen Tid, at Anlægget derved bliver stadt ud i en maasse ikke saa ganske kort Tid, ligesom jo i ethvert Tilfælde dets Gjenneførelse vil kræve betydelig længere Tid end det Anlæg, her er foreslaaet. Det forekommer mig derfor meget tvivlsomt, om der i Virkeligheden vilde naas noget Godt, der kunde opveie disse Ulemper, naar man fulgte den af det ærede Medlem antydede Plan. Jeg for mit Vedkommende skal derfor tillade mig at tilraade det høie Thing at fremme denne Sag saa hurtigt som muligt, og jeg vil betragte det som en overmaade væsentlig Forbedring af vore Samfærdselsforhold i det Hele taget og som værende af den største Betydning for Landet i dets Helhed, om det foreliggende Lovforslag kunde blive gennemført i den foreslaaede Skikkelse i indværende Samling.

Berg: Det er dog ikke Rigsdagen, der har foreskrevet denne Sag, som det ærede Medlem vil have fremskyndet saa mageløs hurtig, idet Regeringen i en lang Arrække ikke har fundet sig foranlediget til at tage Sagen op paany, efter at Spørgsmaalet paa Grund af Omstændigheder dengang, som jeg ikke erindrer, ikke var kommet videre end til et Udvalg her. Grundigheden af de Dverveielser, der senere ere foretagne, faar Thinget vel Velighed til i et Udvalg nærmere at undersøge. Skik er det jo ikke sjældent, at man til Undersøgelse af saadanne Sager henvender Regeringsmænd, kyndige Mænd, kyndige Teknikere og Andre, men derimod undlader at tage dem med til Dverveielserne, som ifølge deres daglige Liv og Gjerdens ere næst kendte med de paagjældende Forhold. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som vel senere kan blive opklaret, hvorvidt man i Dverveielserne af denne Sag er gaaet udenom dem, der kunne antages kyndigst med Hensyn til Dverfærtsforholdene over Storebelt. Forslaget er med Hensyn til den Pris, som man mener at kunne udføre Anlægget for, ikke tilstrækkelig veiledende. Jeg betvivler meget, at tilstrækkelige Havneforanstaltninger for en Dampfærgesorb, selv om man holdt sig til disse to Udgangspunkter, Korsør og Nyborg, vilde kunne tilveiebringes for den projekt-